Ρώτησαν γέροντα ψαρά…

Νίκος Κουφόπουλος

Ω, φιλτατοι και αγαπητοι, ω αγνωστοι μου φιλοι.
Από ένα βραχο υψηλο κοιτουσα καποιο δειλι.
Αγνάντευα τη θαλασσα. Τα κυματα αγριεμενα.
Και ξαφνου ακουω μια φωνη. Ο βραχος προς εμενα:
-Τι ψαχνεις φιλε μου να βρεις στης θαλασσας την πλάτη;
Ονειρο είναι σκεφτηκα. Θα φταίει το κρεβατι.
Όμως και παλι η φωνη. Πιο καθαρη ακομα:
-Ολα τα τρωει η θαλλασα. Τα βραχια και το χώμα.
Δεν θα σου πει τα μυστικα. Αδικα περιμενεις.
-Ποιο ειν΄το δικο σου μυστικο; –Να ζεις. Να ανασαίνεις.
-Βραχε, ακούω μου μιλησες. Αυτό είναι αληθεια,
μα τραβα να τα πεις αλλου αυτά τα παραμυθια.
Εγω ειμαι απ΄τα Εξαρχεια. Δεν ειμαι από… ραχουλα.
Κι αν καμμια βολτα θες να΄ρθεις, σε παίρνω παρεουλα.
Ευθυς τα γελια εβαλε. Τα πηρα στο κρανιο.
Καπου στο βαθος σφυριζε, ένα μεγαλο πλοιο.
Δυο σμερνες εστησαν χορο, πιο διπλα με δυο φιδια.
Ο Καββαδιας τα ειπε αυτα, μη λεω κι εγω τα ιδια.

-Βραχε, πες μου, βαρεθηκες χρονια στο ιδιο μερος;
-Παρα πολύ βαρεθηκα. Νιωθω σαν να ειμαι γερος.
-Μα λεν΄πως με τη θαλασσα εισαι ερωτευμενος.
-Ω τι βλακειες είναι αυτές. Φιλε μου ειμαι… καμένος.
Η θαλασσα ερχεται κοντα, κανει πως με φιλαει.
Όμως με τρωει σιγα σιγα. Αχορταγη. Πειναει.
Αυτό λιγο μου θυμισε κατι παλια δικα μου.
Καποιο μεγαλο μου… νταλκά. Έναν παλιο ερωτα μου.
-Γιατι δεν φευγεις, τον ρωταω. Τον ειδα που γελουσε.
Τι ειπα ο βλακας σκεφτηκα. Μα αυτος αλλου κοιτουσε.
-Εσυ γιατι δεν εφευγες μικρε μου πονηρουλι;
Εκανα πως δεν ακουσα. Κοιτουσα ένα… κατσούλι.
Μια γατα, πώς να σας το πω. Μαυρη. Περασε διπλα,
και χωθηκε σε μια σχισμη του βραχου. Σε μια τρυπα.

-Βραχε, τι θελεις από με; Πες μου τι θες να κανω;
-Να με βοηθησεις φιλε μου ενδοξα να πεθανω;
Σαστισα. Δεν περιμενα αυτό να μου ζητησει.
Γυρω ευωδίαζε παντου η άνοιξη. Η φύση.
Τον κοιταζα ωρα βουβος. Με κοιταζε και κεινος.
Πανω μας μολις περασε γλαρων μεγαλο σμηνος.
-Δυο δυναμίτες πρεπει να βρεις. Να με ανατινάξεις.
Να σπασει η θανατερη ανία αυτης της ταξης.
Πλακα μου κανει σκεφτηκα. –Όχι, πλακα δεν κανω.
Τη διαβασα τη σκέψη σου. Πρεπει πια να πεθανω.
-Μα πως… γιατι… μα… εγω… εσυ… ψέλλισα σαστισμενος.
Με κοιταξε ωρα πολύ. Τωρα ηταν αγριεμενος.
-Φυγε. Και γυρισε ξανα. Και κανε ό,τι ειπα.
Βαθια πολύ στα σωθικά, κανε μου μια τρυπα.
Βαλε καλα τα εκρηκτικα. Πολλα. Μη με λυπασαι.
Μεγαλη να είναι η εκρηξη. Καθολου μη φοβασαι.
Να λαμψει η νυχτα. Να χαθω. Γιορτη ο θανατος μου.
Ακινητος χρονια πολλα. Να ποιο ητανε το βιος μου.

Εκανα πως δεν εβλεπα γυρω μου τι συμβανει.
Μια φαλαινα μας ακουγε. Ηταν συγκινημένη.
Την κοιταξα και αυτή ευθυς μου εκλεισε το ματι.
Ητανε σε όλα σύμφωνη. Πρεπει να κανω κατι,
σκεφτηκα και αργα πολύ τραβηξα προς την πόλη.
Πρεπει να παω και να βρω αποψε το Μανωλη.
Αυτος εχει εκρηκτικά. Είναι παλιος στα κολπα.
Παντα ανακατευοτανε, με δυναμιτες, οπλα.

-Μανωλη, θελω δυο καλα μασουρια δυναμιτες.
-Ενταξει. Θα την πεσετε μηπως σε Εκαμιτες;
-Ασε τις πλακες. Πες μου απλως ποτε θα μου τους φερεις.
-Αυριο.Την ιδια ωρα. Εδώ. Πως θα τους εχεις, ξερεις.

Δωδεκα τα μεσανυχτα, μετα από δυο μερες,
μεγαλη εκρηξη εγινε, στην ερημια, στις ξέρες.
Αναρωτιόνταν τι και πως, καναλια, εφημεριδες.
Ρωτησαν γεροντα ψαρα: Πες μας παππου τι ειδες;
Ειμαι τυφλος απαντησε. Τα ματια μου δεν βλεπουν.

Τα φιδια μονο ακουσα, αλαφιασμενα να έρπουν.
Τα ψαρια βγηκαν στην ακτη, κοιτουσαν σαστισμένα,
και η βαρκα μου ανατραπηκε. Αυτά μονο από μενα.
Α, ειδα και αντρα σιωπηλο, να καθεται πιο περα.
Καταλαβα πως είναι εκει, γιατι έπαιζε φλογερα.
Ένα σκοπο αργο, βαρυ. Ηταν καπως λυπημενος.
Μα άλλες φορες αγριευε, γινονταν θυμωμενος.

Εσεις μοναχα φιλοι μου, ξερετε την αληθεια.
Ετσι εγιναν τα πραγματα. Δεν λεω παραμυθια.
Αν σας ρωτησουν καποτε, ποιος από σας γνωριζει,
πειτε κατι άλλο ασχετο. Να, ότι η γη… γυριζει.
Γραφω λοιπον τωρα ευθυς, ένα μικρο τραγουδι,
για ολους εσας. Σαν μια αγκαλια. Ένα μικρο λουλουδι:

Ρώτησαν γέροντα ψαρά κάποια φορά…

Ρώτησαν γέροντα ψαρά κάποια φορά,
— Φύσα αεράκι μου γλυκά.
της γης αν είδε το βυθό να αναστενάζει.
— Φύσα και πάλι δυνατά.
Τον είδα νύχτα μοναχός, φορούσε μαύρα ρούχα.
— Πάρε τη βάρκα μου μακριά.
Κρατούσε κόκκινη φωτιά σε ένα παλιό μαγκάλι.
— Να φύγω να ξεχάσω.

Τρόμαξα είπε ο γέροντας, μα έριξα πάλι δίχτυα.
— Φύσα αεράκι φύσα με.
Έπιασα αναστεναγμούς, πόνους και μοιρολόγια.
— Μη χαμήλωνες φύσα με.
Βγήκανε πάνω στον αφρό ψυχές και με κοιτούσαν.
— Λίγο ακόμα να με βρω.
Και δυο ψυχές καθίσανε στη βάρκα μου απάνω.
— Λίγο για να λευτερωθώ.

Σκίστηκε η θάλασσα στα δυο, τα βράχια πήγαν πέρα.
— Φύσα νοτιά, φύσα βοριά.
Τα χέρια σήκωσα ψηλά, έκανα ξόρκια δέκα.

– Φύσα και πάρε με από δω.
Έγινε η βάρκα ουρανός. Μάτωσαν τα κουπιά μου.
– Φύσα. Μην σταματάς ποτέ.
Τότε τραγούδι άκουσα, που με έκανε να κλάψω.
– Να πάω στα όνειρα μου.

Υ.Γ.1. B-FEST εφετος. Εγινε. Κοσμος πολυς και παλι.
Μπαντες, κουβεντες, προβολές. Χιπ χοπ και πεντοζαλι.
Επαιξε και η ALPHA BANG, και όλα ηταν ωραια.
Μαζευτηκαν οι φιλοι μας και αλλοι πολλοι παρεα.
θαρρεις μια ανάσα ελευθερη. Θεμελιο ουτοπιας.
Ναι. Χωρις το κρατος. Άμεσης δημοκρατιας.

Όλα τα παιδια ηταν εκει. Ο Νικος, ο Βαγγελης.
Η Ιωαννα, ο Πανος, ο Γιαβορ, η Λενα, ο Λευτερης.
Ο θράσος, ο Φιλήμονας, ο Στεφανος, ο Γιαννος.
Ο Τολης, ο Αλεξανδρος, ο Αντωνης και ο Μανος.
Ο Γιαννης, η Ελιανα και η Μυρτω, η Δεσποινα, η Ουρανια.
Και αλλοι πολλοι που βοηθησαν. Νικησε η… ουτοπια.

Υ.Γ.2. Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια…

nikos1789@gmail.com

Ομιλία της Dilar Dirik B-FEST 5

Δημοκρατία χωρίς Κράτος: Το Πείραμα της Ροζάβα | Η Dilar Dirik στο 5ο B-Fest

[vimeo id=”168707080″]

Θα Ενισχύσει το “Internet Of Things” τις Δυνατότητες της Επιτήρησης;

Chris Spannos
Μετάφραση: Στέφανος Μπατσής

Πόσο συχνά έχετε αφήσει ανοιχτή την πόρτα του ψυγείου, ψάχνοντας τι υπάρχει για να φάτε; Αυτή η δημοφιλής και εκ πρώτης όψεως αγαθή πράξη είναι μία μεταξύ πολλών άλλων που, σύμφωνα με τον Διευθυντή της Αμερικανικής Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, James Clapper, μπορεί σύντομα να αναδειχτεί ως πηγή πληροφοριών που θα χρησιμοποιείται για τη διαχείριση και –αναμφισβήτητα– τον έλεγχο των πολιτών και των καταναλωτών.

Μέρος ενός κινήματος που αναφέρεται ως “Internet of Things” (IoT), το καινούριο «έξυπνο-ψυγείο» και ο «έξυπνος-φούρνος» της Samsung είναι τα τελευταία προϊόντα της σειράς «έξυπνο-σπίτι» που επιχειρούν να ενσωματώσουν όλες τις συσκευές, τις εφαρμογές, και τα αντικείμενα που χρησιμοποιούν αισθητήρες και δίκτυα πληροφοριών σε όλα τα σπίτια, τις επιχειρήσεις, τους χώρους εργασίας και τα αυτοκίνητα. Θεωρείται ότι θα αποτελέσει την επόμενη επανάσταση των υπολογιστών και προβλέπεται να αναδειχθεί σε μία βιομηχανία πολυ-τρισεκατομμυρίων δολαρίων μέσα στην επόμενη δεκαετία. Ωστόσο, αυτό που είναι άγνωστο σε πολλούς είναι ότι αυτά τα πράγματα μπορούν να μεταμορφωθούν σε μυστικές συσκευές παρακολούθησης.

«Στο μέλλον, οι μυστικές υπηρεσίες μπορεί να χρησιμοποιούν το IoT για ταυτοποίηση, επιτήρηση, παρακολούθηση, εντοπισμό τοποθεσίας και στρατολόγηση ή για να αποκτούν πρόσβαση σε δίκτυα ή πιστοποιήσεις χρηστών», ανέφερε ο Clapper σε δημόσια

κατάθεση στην Αμερικάνικη Γερουσία την Τρίτη.

Η «έξυπνη-τηλεόραση» της Samsung έγινε γνωστή στο κοινό για την ικανότητά της να ακούει κρυφά τους χρήστες που μιλούσαν μεταξύ τους, ενώ έβλεπαν την αγαπημένη τους εκπομπή. Εξίσου αβλαβή παιχνίδια, όπως η Barbie της Mattel που ενεργοποιείται μέσω Wi-Fi, μπορεί να χακαριστεί και να μεταμορφωθεί σε κούκλα κατάσκοπος κρυφακούγοντας προσωπικές συνομιλίες μεταξύ παιδιών, κουκλών και γονέων – οι οποίοι δεν γνωρίζουν ότι η ιδιωτικότητά τους παραβιάζεται. Με τον ίδιο τρόπο μπορούν να χρησιμοποιηθούν εσωτερικά μικρόφωνα σε αυτοκίνητα για να καταγράψουν κρυφά τους επιβάτες και να στείλουν τις συνομιλίες τους σε τρίτα μέρη.

Πολλές επιχειρήσεις –μεταξύ αυτών η Apple, η General Electric, η Nike και η Google– επενδύουν σε τεχνολογίες που θα συνδέουν καθημερινά αντικείμενα με το IoT και θα επεξεργάζονται τις πληροφορίες των χρηστών μέσα από υπηρεσίες cloud. Η αναμενόμενη αύξηση των δεδομένων που παράγονται από τους χρήστες έχει προκαλέσει ανησυχία στους ειδικούς για το ότι βαδίζουμε σε μία κλιμάκωση της επιτήρησης. Οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου και οι μυστικές υπηρεσίες μπορεί να αρχίσουν να δίνουν εντολές στη Samsung, στη Google, ή σε πωλητές άλλων διαδικτυακών συσκευών, αναγκάζοντάς τους να επιβάλουν μια ενημέρωση ή να γυρίσουν έναν ψηφιακό διακόπτη για να υποκλέψουν τις προσωπικές συνομιλίες ενός στόχου.

Αυτές οι τάσεις ακολουθούν τις ήδη υπάρχουσες ανησυχίες για την κυβερνητική κατασκοπεία. Το 2013, ο πρώην ανάδοχος έργων της NSA (Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας), Edward Snowden, αποκάλυψε ότι η υπηρεσία των Η.Π.Α. και οι συνεργάτες της παρακολουθούσαν παράνομα πολίτες στο εσωτερικό και το εξωτερικό, καθώς και ότι κατασκόπευαν προέδρους και πρωθυπουργούς άλλων κρατών. Έκτοτε, διάφοροι ιδεολογικοί κύκλοι, ομάδες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και πολίτες παγκοσμίως κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για την εξάπλωση της παράνομης συλλογής πληροφοριών μέσω της καταπάτησης της ιδιωτικότητας, των αστικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων

δικαιωμάτων.

Τον τελευταίο χρόνο, η Privacy International έχει αποκαλύψει παρακολουθήσεις στην Ουγκάντα, στο Πακιστάν, στην Κολομβία και τη Σιγκαπούρη. Η Διεθνής Αμνηστία έχει προειδοποιήσει ότι οι κυβερνήσεις «σκουπίζουν» ηλεκτρονικά δεδομένα κάθε είδους και ότι η Βρετανική κυβέρνηση «είναι μεταξύ των βασικών ενόχων». Τον Δεκέμβρη, η PEN International επέδειξε σοβαρές ανησυχίες σχετικά με «τον υπερβολικό βαθμό ελέγχου που οι τουρκικές αρχές προσπαθούν να ασκήσουν πάνω σε νόμιμες, δημόσιες συνομιλίες στο διαδίκτυο». Στην Πολωνία, χιλιάδες συνειδητοποιημένοι πολίτες τον τελευταίο καιρό διαδηλώνουν κατά της κυβερνητικής επέκτασης των μέσων παρακολούθησης. Και τώρα ο Clapper προειδοποιεί σχετικά με τη χρήση του IoT για τη συλλογή πληροφοριών. Ο κόσμος είναι ανήσυχος.

Η επιτήρηση εγείρει πολλά πολιτικά και εθνικά προβλήματα. Χωρίς νομική κάλυψη, η παρακολούθηση στρεβλώνει τις δημοκρατικές αρχές και πρακτικές. Οι κυβερνήσεις υποστηρίζουν ότι είναι προς το συμφέρον της εθνικής ασφάλειας το να συλλέγουν κρυφά πληροφορίες από τους πολίτες. Έρευνες δείχνουν ότι οι ίδιες κυβερνήσεις επιθυμούν να έχουν πρόσβαση σε εταιρικούς λογαριασμούς ώστε να ψάχνουν τα αρχεία καταναλωτών. Ενώ ο κόσμος οικειοθελώς μοιράζεται και αποκαλύπτει προσωπικά στοιχεία για τους ίδιους, τις οικογένειες και τους φίλους τους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης κάθε μέρα, το Αμερικανικό Υπουργείο Άμυνας έχει μελετήσει εκτενώς πώς να επηρεάζει αυτούς τους χρήστες. Και το Facebook αμφιλεγόμενα ψάχνει να μάθει πώς να ελέγξει τα συναισθήματα των χρηστών με το να χειρίζεται τη ροή των ειδήσεών του.

Η κυβέρνηση και η επιχειρηματική δύναμη έχουν εξαπλωθεί μέσω των διαύλων της επικοινωνίας και της τεχνολογίας της πληροφορίας. Το “Internet of Things” θα επιτρέψει περαιτέρω αυτή την εξάπλωση μέσω της σύνδεσης των συσκευών. Όσο πιο πολύ οι αρχές υποκλέπτουν πληροφορίες από τους παρόχους υπηρεσιών και τις υπηρεσίες cloud, τόσο οι αθώες στιγμές της καθημερινότητας –το μαγείρεμα, η οδήγηση, το παιχνίδι, η

χαλάρωση μπροστά από την τηλεόραση– θα γίνουν πλούσιες πηγές συλλογής πληροφοριών, που θα τροφοδοτούν τις κυβερνήσεις και τις εταιρείες σχετικά με τις προσωπικές επιλογές και κοινωνικές συμπεριφορές, από τα πιο μικρά μέχρι και τα πιο μεγάλα. Με τόση πολλή τεχνολογία βέβαια, το ρίσκο βρίσκεται στο πώς θα εφαρμοστεί. Αν οι άνθρωποι είχαν προτεραιότητα, τέτοια δεδομένα θα μπορούσαν ιδανικά να τροφοδοτούν με πληροφορίες την κυβέρνηση και τις επιχειρήσεις, ώστε να προσπαθούν και να διασφαλίζουν μία περισσότερο δίκαιη κατανομή των πόρων. Τα ψυγεία θα μπορούσαν να μιλούν στους παραγωγούς σχετικά με την κατανάλωση φαγητού, παρέχοντας καλύτερες αξιολογήσεις ως προς τις ανάγκες και εξορθολογίζοντας την παραγωγή, ώστε να αποφευχθεί η σπατάλη. Όμως, στην αγορά του κεφαλαίου η χρήση της τεχνολογίας θα είναι να ωφελήσει τις ήδη πλούσιες επιχειρήσεις και να ενδυναμώσει την κρατική εξουσία. θα συνεχίσουμε να παραβλέπουμε την πείνα και τις ανάγκες εκείνων που δεν μπορούν να συμμετέχουν στην αγορά των προϊόντων στη σφαίρα του “Internet of Things”.

Μπορεί η κρυπτογράφηση να βοηθήσει στη μη συλλογή των πληροφοριών μας από αυτό το πλαίσιο – αυτό το οποίο ξεπερνάει αρκετά τα όρια του Μεγάλου Αδελφού του Τζορτζ Όργουελ; Όντως, ως απάντηση στην παράβαση της παρακολούθησης, οι πολίτες έχουν εφαρμόσει μια τεχνολογία κρυπτογράφησης στις επικοινωνίες τους. Ανταποκρινόμενες στις ανάγκες της αγοράς, κάποιες μεγάλες εταιρείες, όπως η Apple, η Google και το Facebook, έχουν αναπτύξει υπηρεσίες και προϊόντα που παρέχουν τη δυνατότητα της κρυπτογράφησης, όπου δεν υπάρχει κανένα άτομο στη μέση που να μπορεί να κρυφακούει τις επικοινωνίες κάποιου χρήστη.

Η αυξανόμενη χρήση της κρυπτογράφησης, υποβοηθούμενη από μεγάλες εταιρείες που παρέχουν επιλογές για ασφαλείς επικοινωνίες, έχει ανησυχήσει κυβερνητικούς αξιωματούχους. Στις ΗΠΑ, το FBI, η CIA και η NSA έχουν εδώ και καιρό παραπονεθεί ότι «βυθίζονται στο σκοτάδι», όπου το κενό μεταξύ της κυβερνητικής εξουσίας και της τεχνολογικής δυνατότητας για

τη συλλογή πληροφοριών διευρύνεται.

Σε μία πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύτηκε από το Πανεπιστήμιο του Harvard, ειδικοί στην παρακολούθηση και τη διαδικτυακή ασφάλεια παραθέτουν ότι οι επικοινωνίες κινούνται σταθερά πέρα από το εύρος του κυβερνητικού ελέγχου. Η κυβέρνηση εκφράζει φόβους πως ένα «άνοιγμα κλείνει» και, εφόσον κλείσει, θα είναι πλέον «τυφλοί». Ωστόσο, οι ειδικοί δεν συμφωνούν, δηλώνοντας ότι η μεταφορά του «βυθίζονται στο σκοτάδι», «δεν αποτυπώνει την παρούσα κατάσταση και την πορεία της τεχνολογικής ανάπτυξης».

Όπως έχει αναγνωριστεί από τους ειδικούς, οι περισσότερες εταιρείες είναι απίθανο να υιοθετήσουν τεχνολογίες κρυπτογράφησης. Οι περισσότερες μπορούν να εξαργυρώσουν ήδη συλλεγμένες πληροφορίες με το να πωλούν στοχευμένες διαδικτυακές διαφημιστικές ευκαιρίες. Στην πραγματικότητα, η πλειοψηφία των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες επικοινωνίας βασίζονται στην πρόσβαση των δεδομένων του χρήστη για τα έσοδα και τη λειτουργικότητα του προϊόντος. Τα λογισμικά οικοσυστήματα έχουν την τάση να είναι ευάλωτα, γεγονός που μπορεί να καταστήσει τη διαδεδομένη χρήση της τεχνολογίας της κρυπτογράφησης δύσκολη. Πολλές από τις εταιρείες που παρέχουν επιλογές κρυπτογράφησης, παρέχουν εξίσου πληροφορίες στις κυβερνήσεις, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παρακολούθηση.

Το IoT θα αλλάξει το περιβάλλον και τον προσωπικό μας χώρο. Αυτές οι αλλαγές θα παρέχουν περισσότερες δυνατότητες για παρακολούθηση. Η ιδιωτικότητα χάνεται. Η επιτήρηση θα ξεπεράσει (όπως έχει εδώ και καιρό ξεπεράσει) τους ισορροπημένους στόχους της εθνικής ασφάλειας. Παρ' όλα αυτά, πολλοί θα επηρεαστούν από τους ισχυρισμούς της κυβέρνησης να αυξήσει την επιτήρηση για τη δική μας προστασία. Ενώ η IoT επανάσταση υπόσχεται άνεση και ευκολία, είμαστε πρόθυμοι να παρέχουμε στις κυβερνήσεις και τις εταιρίες ακόμη περισσότερες προσωπικές πληροφορίες σε μία παράλληλη επανάσταση παρακολούθησης που θα κλιμακώσει τη διαχείριση και τον έλεγχο

των ανθρώπων και της κοινωνίας;

*Ο **Chris Spannos** είναι Αμερικάνος ακτιβιστής, δημοσιογράφος, συγγραφέας, εκδότης, παραγωγός και web developer με πάνω από 18 χρόνια εμπειρίας σε αυτοδιαχειριζόμενα media. Συντάκτης της ηλεκτρονικής πλατφόρμας New Internationalist Magazine και του teleSUR English καθώς και παλαιότερα του NYTimes eXaminer και του Imaginary Lines. Μέλος του αμερικανικού δικτύου ZNet και ZCom. Εχει εκδόσει το βιβλίο Real Utopia: Participatory Society for the 21st Century (AK Press, 2008). Εχει συνεισφέρει κεφάλαια σε βιβλία όπως το The Accumulation of Freedom (AK Press, 2012) και το The End of the World as We Know It (AK Press, 2014). Βρίσκεται μεταξύ των φετινών ομιλητών του B-FEST.*

Πηγή:
https://newint.org/blog/2016/02/11/will-the-internet-of-things-boost-surveillance-capabilities/

Περιοδικό Βαβυλωνία #Τεύχος 18

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ B-FEST 5

Το φετινό φεστιβάλ προσπάθησε να αποτελέσει μια ολοκληρωμένη πρόταση απέναντι στον ψευδορεαλισμό της ”μη εναλλακτικής”. Ανακεφαλαίωσε τον πολιτικό στοχασμό και τα ερωτήματα του παρόντος. Συμπυκνώνοντας τις νέες σημασίες και νοήματα του καιρού μας, το B-Fest χαρτογράφησε με ενάργεια τα πολιτικά αιτήματα του μέλλοντος σε τρεις όρους: Κοινά αγαθά και αποανάπτυξη -Ελευθερία χωρίς αποκλεισμούς -Δημοκρατία χωρίς κράτος.
Θεμελιώνοτας την Ουτοπία!

Ευχαριστούμε από καρδιάς όλους και όλες, συμμετέχοντες, ομιλητές, καλλιτέχνες, ακτιβιστές, τεχνικούς. Ραντεβού στο επόμενο B-fest!

Videos από Συναυλίες B-FEST 5

ΛΕΞ + ΤΖΑΜΑΛ:

[youtube id=”Blqxxyj5T4g”]

[youtube id=”OEn4db08C5E”]

[youtube id=”1hleYbU-gk4″]

[youtube id=”UabYw2fX_BU”]

[youtube id=”DLYPJ2CJ5po”]

[youtube id=”9ok9iduoaBU”]

[youtube id=”lmGEBgS-4Qg”]

[youtube id=”zNqQUZGys7g”]

[youtube id=”xymZUqtdTco”]

[youtube id=”VT6pM47oglY”]

[youtube id=”MPcECOjwckU”]

[youtube id=”97FFX2-ZRig”]

Social Waste:

[youtube id=”RwovfcrCwXM”]

EMES:

[youtube id=”v9EQoU4jnEE”]

[youtube id=”f8Rop0WZhig”]

Mode Plagal live, with friends:

[youtube id=”_htv8TGG2KI”]

Bandallusia:

[youtube id=”91MMgwsjgcE”]

[youtube id=”hIsTzmnu84k”]

[youtube id=”nzpwIh7W4sI”]

Καταγγελία από τη διοργάνωση του B-Fest

Η διοργανωτική συνέλευση του B-FEST, καθώς και μετέχοντες σε αυτό καλλιτέχνες και ομιλητές, καταγγέλλουμε την απαράδεκτη, αντί-«συντροφική» και νταβατζίδικη στάση των διοργανωτών του φεστιβάλ «ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ» για τον εκβιαστική συμπεριφορά τους απέναντι σε καλλιτέχνες.

Με έκπληξη, αγανάκτηση και απογοήτευση πληροφορηθήκαμε από γνωστό Έλληνα καλλιτέχνη, ο οποίος συμφώνησε να συμμετέχει στο πολιτιστικό πρόγραμμα του φετινού B-FEST,«θεμελιώνοντας την Ουτοπία», ότι τελικά δεν δύναται να ανακοινωθεί η συμμετοχή του, διότι, επί της ουσίας του το απαγορεύουν οι διοργανωτές του φεστιβάλ «ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ο εν λόγω καλλιτέχνης, γνωστός για τις κοινωνικές του ανησυχίες, είχε συμφωνήσει να συμμετέχει και στα δυο φεστιβάλ, με τη διαφορά ότι στις «ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ» θα εμφανιζόταν επ’ αμοιβή.

Όταν οι διοργανωτές του εν λόγω φεστιβάλ πληροφορήθηκαν τη συμμετοχή του και στο B-Fest, του διεμήνυσαν ότι θα πρέπει να ακυρώσει τη συμμετοχή του στο φεστιβάλ μας, επικαλούμενοι ότι οι ίδιοι τον πληρώνουν, διαφορετικά αποκλειόταν η συμμετοχή του από τις «ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ».

Η στάση αυτή επί της ουσίας αποτελεί **ξεκάθαρο εκβιασμό**, **ιδίως στην εποχή που διαβιούμε.** Η λογική «θα έρθεις σε εμένα γιατί σε πληρώνω, αλλιώς ξέχνα τα λεφτά σου» δε χωρά σε φεστιβάλ προοδευτικών ομάδων, τουλάχιστον έτσι πιστεύουμε εμείς με το φτωχό μυαλό μας. **Τα πολιτικά φεστιβάλ δεν είναι εμπορικές διοργανώσεις και οι καλλιτέχνες που μετέχουν σε αυτά συμφωνούν με το περιεχόμενό τους και προσφέρουν το έργο τους επειδή θέλουν και όχι ως μισθωμένοι βάρδοι κάποιας Αυλής. Αν δε μπορούμε να σεβαστούμε τις επιλογές τους, τουλάχιστον ας μη χρησιμοποιούμε τις μεθόδους που αρεσκόμαστε να καταγγέλλουμε ως «απόρροιες του κεφαλαιοκρατικού συστήματος».**

Το B-Fest στηρίζεται στην αλληλέγγυα συμμετοχή και συνδρομή διοργανωτών, συμμετεχόντων και επισκεπτών. Πρωτεύον ζήτημα για εμάς είναι η καθολική συμμετοχή στο φεστιβάλ και δεν χωράνε αποκλεισμοί όσων ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΛΕΣΟΥΜΕ είτε αυτοί είναι οι ομιλητές, είτε οι καλλιτέχνες είτε ολόκληρη η κοινωνία, στην οποία απευθυνόμαστε με το σύνολο των εκδηλώσεών μας. Για το λόγο αυτό δεν είχαμε, ούτε έχουμε υποχρεωτικό αντίτιμο εισόδου. Οι καλλιτέχνες συμμετέχουν αφιλοκερδώς και στις ελάχιστες δικαιολογημένες περιπτώσεις πληρωμής-κυρίως σε αλλοδαπούς καλλιτέχνες- τα ποσά ήταν συμβολικά.

Μετά από 4 εξαιρετικά επιτυχημένες διοργανώσεις με καλεσμένους διεθνούς φήμης προσωπικότητες, όπως οι Chomsky, Zinn, Klein, Graeber, Hardt, Albert, Bifo, Holloway και άλλους και ενώ φέτος με τους Assange, Roos, Curtis, Dirik, De Angellis κ.α πιστεύαμε ότι το επίπεδο άλλων εγχώριων πολιτικών φεστιβάλ θα αυξανόταν αντίστοιχα. Μας θλίβει όμως η διαπίστωση, ότι αντ’ αυτού, οι διοργανωτές κατρακυλούν σε μικρότητες και πρακτικές ακραίας φιλελεύθερης οικονομικής θεωρίας, η οποία αφ’ ενός αντιβαίνει τα όσα ευαγγελίζονται και κατ’ επέκταση δεν τιμούν

το κοινό τους. Επειδή όμως «κοινό τους» θέλουμε να είμαστε και εμείς, ντρεπόμαστε διπλά για αυτήν εκφυλιστική συμπεριφορά.

Σύντροφοι των «αναιρέσεων» καλή επιτυχία!

The limits of syndicalism and the institution of popular assemblies

Grigoris Tsilimantos
Translation: Yavor Tarinski

(Το κείμενο στα ελληνικά εδώ)

Syndicalism as a product of the class struggle and as organizational structure of workers came to manage or to reverse labor relations, developed in conditions of competition within the workplaces. The primary grassroots organization of the workers, explicitly emphasizing on the working conditions and remuneration, gave birth to many expectations throughout all of society, insofar as and to the extent that, together with farmers, they formed the vast majority of the population.

But because capitalism based itself on the new subject of exploitation -the worker- it transferred him to its locomotive, enslaved and leader simultaneously, in a direction that, as was demonstrated, had neither logic nor boundaries and barriers. And wherever all these were appearing, they were not spared neither blood nor terror.

However capitalism didn’t rely on brute force but on its ability to incorporate and assimilate its own cracks. The

brute force did not show its strength but instead its weakness to integration and assimilation. Behind the curtain of violence is hidden its own imaginary that have loaded two ideological weights on the backs of the workers:

The first weight was the ideology of messianism, with all the religious characteristics and “laws”, historic and economic, and what they entailed. The main mentor of this messianism was Marx and Marxism which replaced metaphysics of religion with earthly scientific “truth” of communism.

The second weight and more durable, since the first one nowadays has went bankrupt, was and still is the ideology of economy. That is, how through it capitalism somehow discovered the *BEING* of human relationships and human history. The organization of production and the produced product themselves formed values as physical ends of the realization of this *BEING*. What this means can be seen in the manuscripts of Marx from ’45 where he briefly concludes that the workers, and thus revolutionaries, should not waste time for thinking of better organization of production because this has been discovered by capitalism itself.

The practical realization of this thesis was done by Lenin, who introduced fordism and the production chain in the factories of his newly established dictatorship.

Apart from Marx and the Marxists, what is being situated as a central objective of the class struggle of the workers is the issue of ownership of the means of production and of produced wealth. However the growth of the productive forces was the only way as for capitalism so as for the worker. Let’s not forget the often repeated position of Bakunin who agreed completely with the economic program of Marx but disagreed with his political one. It was the epoch when scientific discoveries and industrial development – the early stage of technoscience – seemed to be the main pillars for the passage from the era of scarcity into the times of abundance.

Clothing, communication, transportation, diet with new products along with mechanization were major pillars of capitalist growth and its first wide spread campaign.

In that moment, the revolutionary aspect of syndicalism directly raised the issue of control and ownership of factories and land and the produced wealth to which capitalists predatory aspired.

All uprisings and revolutions led to the gates of the factory. From inside the boss was defending himself and from outside the worker was trying to take it over. The last revolution before the 50s, the Spanish one, having as a battering ram the anarcho-syndicalism, was the final one about labor claims for self-management of production on behalf of the entire society.

After the war, capitalism was faced with the necessity to fix the huge damages that he himself had caused signing a new social contract with real increases, social security, pensions, collective agreements, etc., looking for other ways to address labor demands. What it couldn’t do inside the working place it did outside of it. I.e. whatever it couldn’t achieve with machines in order to reduce the power of the labor force, it did achieve through trade, opening new cycles and jobs to meet the technical needs that capitalism itself created. The worker transforms into a consumer and the intensity of services that is involved with the disposal of goods increases.

The consumer frenzy has three essential consequences. Firstly, it is the integration of the entire population into the logic of the commodity which creates ephemeral and alternate lifestyles. The peculiarity of this logic is that the product ceases to support the needs of human and the human is called upon to support the needs of the commodities. Secondly, it is the over-exploitation of natural resources for the needs of a supposed growth, achieved at huge ecological disasters, energy wastage and accumulation of improbable amounts of garbage.

That’s why today we don’t know what to do with the melting of ice caps and the ozone hole, that’s why landfills flood, areas around energy plants turn into deserts and water resources are depleted at an exponential rate. If we add the destruction of agriculture and food nightmare that followed, the picture becomes even more apocalyptic. Thirdly, it is the growing individualization, as necessary and sufficient condition for the proliferation of commodities that in an individual level led to personal nests of things, most of them useless and in a collective level led to a widespread corporatization, degradation of social solidarity and in the workplace to a stagnation of the solidarity of workers between each other.

To say just that responsible for all this, as far as it is concerned, is the sold out bureaucratic leadership of the trade union movement, is a banality, an aphorism without to perceive the great upheavals of the last fifty years.

The two versions of syndicalism (reformist-revolutionary) are based on the same two basic pillars that have to do with the participation of the workers in the production process and in the final product. The reformists negotiate for the minimum, thus reproducing exploitation, while the revolutionaries want everything for everyone, abolishing exploitation.

What both of these tendencies couldn’t understand, and especially the second one, was the fact that the problems within the workplace were being transferred, even stronger, out of it. In other words they couldn’t understand that the problem was not just the working conditions, remuneration, participation and seizure of the means of production, but the problem became, more and more intensively, the work itself, the product of which had enormous social consequences.

Whoever insists on syndicalism must answer to two key questions. What means for the workers to take control of the factories and what means expropriation of the produced wealth? Today we don’t have to do with this. The production and the

final product face a strong questioning. The harshest criticism against capitalism does not come from inside the workplace but outside of it, from citizen movements that are not based on work but on the basis of its dubious or destructive consequences. The very “growth” is under criticism along with barricades. The produced wealth is increasingly becoming a produced junk and its corresponding industrial units are not anymore a breath of air for their areas but suffocating stench. So what kind of self-management can be done in fertilizer factories, in combustion plants at landfills, in gold mines in Chalkidiki, in the Acheloos gigantic dam, in nuclear power plants or in coal plants? What kind of wealth are the products of agricultural and livestock production that must be appropriated when food scandals succeed one another? Today the production units and their products are not possessions and usable objects but social consultation objects for their usefulness. And when the decision is negative, there are two commonly and permanently absentees: the bosses and the workers. Is it by chance that in all the movements against the results of work the unions are absent? Or is it by chance that the Movement of the Squares didn’t want the presence of the syndicates at all? For what was happening with the recycling in Tagarades (region south of Thessaloniki, Greece) so many years, the employees of OTA knew better than anyone else, but the protests came out from residents of the surrounding areas, including the collected information, gathered outside the workplace, not through it.

Today the questioning of syndicalism follows the same path, not with the questioning of its obsolescent bureaucrats, but by something much deeper, with the questioning of labor itself. Now is required its redefinition not as a worker-employer relationship, but as an overall social relationship. If the produced wealth is social then the questions can’t be posed nor solved by anyone else except from society itself.

Syndicalism today cannot be the engine of social

transformation, not only because it’s dominated by reformism, bureaucracy, corruption and attachment to “positions”, but because it cannot respond and solve on its own, the big issues raised by work and the product itself. For example, in the health, all trade unionists, radical or not, agree for more hospitals, more doctors and nurses for better health services. But especially in the western world the already existing hospitals will appear too many if the quality of food and environment change. This requires a radical change in agriculture, radical change in transportation and radical change in the installation of industrial units. This means transition towards real prevention rather than regular check-ups and diets. We will answer the question of health either as society or we will syndicalize its spiral circle.

The Movement of the Squares paved the road for great social deliberation, which without direct democracy would be just a distasteful repetition of the syndicalist, party and parliamentary farce. We can cross it if we decide to walk it.

Source:
https://www.babylonia.gr/2011/10/22/ta-oria-tou-sindikalismou-ke-o-thesmos-ton-laikon-sinelefseon/#sthash.P4AAF9rH.dpuf

---

Περιοδικό Βαβυλωνία – Κυκλοφόρησε το νέο τεύχος

Το νέο τεύχος του Περιοδικού Βαβυλωνία μόλις κυκλοφόρησε!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Μεταλλαγή της Ευρώπης:
Η Μεταλλαγή της Ευρώπης – Νίκος Ιωάννου

Νεοφιλελεύθερη ΕΕ και Ακροδεξιά: Μια Σχέση Διαλεκτικής – Αντώνης Μπρούμας

Μεταναστευτικό:

Η ευρωτουρκική συμφωνία ως ιαχή πολέμου και η κατάσταση εξαίρεσης από τα κάτω – Σπύρος Τζουανόπουλος

Σύγχρονο απελευθερωτικό πρόταγμα:

Η Απογύμνωση του (Νεο)Αριστερού Λόγου – Αποστόλης Στασινόπουλος

Νεοφιλελευθερισμός και Πολιτική της Ασημαντότητας – David Ames Curtis

Πέρα απ’ την Ιδεολογία: Επανεξετάζοντας το σημασιακό πλαίσιο – Yavor Tarinski

Πολιτικός Χρόνος και Δημόσιος Χώρος – Αλέξανδρος Σχισμένος

Η Ηγεμονοποίηση του Πλήθους – Αντόνιο Νέγκρι και Μάικλ Χαρντ

Ροζάβα:

Αλληλογραφία Μπούκτσιν – Οτσαλάν

Η ριζοσπαστική αυτοάμυνα των Κούρδων γυναικών: ένοπλη και πολιτική – Dilar Dirik

Δικαιώματα:

Το σύμφωνο συμβίωσης και ο δύσκολος δρόμος του μετά… – Ελιάνα Καναβέλη

Θα Ενισχύσει το “Internet Of Things” τις Δυνατότητες της Επιτήρησης; – Chris Spannos

Βιβλίο:

Η Φύση του ανθρώπου – Σκέψεις από την Ηθική και την Αλληλοβοήθεια του Κροπότκιν – Δανάη Κασίμη

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ | ΜΑΪΟΣ 2016 | ΑΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ | ΤΙΜΗ 3 ΕΥΡΩ

18

Ροζάβα:
Αλληλογραφία Μπούκτσιν - Οτσαλάν

Η Μεταλλαγή της Ευρώπης
Νεοφιλελεύθερη ΕΕ και Ακροδεξιά

Η Απογύμνωση του (Νεο)Αριστερού Λόγου

B-FEST 5
Θεμελιώνοντας την Ουτοπία

Αφιέρωμα:
Σύγχρονο Απελευθερωτικό Πρόταγμα

Κείμενα των:
Negri & Hardt
Dilar Dirik
David Ames Curtis
Chris Spannos

Μπορείτε να το προμηθευτείτε στα παρακάτω σημεία καθώς και καθ'όλη τη διάρκεια του B-FEST:

Αθήνα:
– Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Nosotros (Θεμιστοκλέους 66, Εξάρχεια)
– Κέντρο τύπου στη Βαλτετσίου 50-52 (απέναντι απ’ τον Ελεύθερο Τύπο)
– Περίπτερο στην πλατεία Εξαρχείων (κάτω γωνία, στα φανάρια Στουρνάρα και Σπ. Τρικούπη)
– Εκδόσεις Εξάρχεια (Ζωοδόχου Πηγής 68)
– Εκδόσεις των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30)
– Βιβλιοπωλείο Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3)

Θεσσαλονίκη:
– Μικρόπολις (Βενιζέλου & Β.Ηρακλείου 18)
– Ακυβέρνητες Πολιτείες (Αλ. Σβώλου 28)

Πολιτιστικό Πρόγραμμα B-Fest 2016: Θεμελιώνοντας την Ουτοπία

B-FEST 5: ΘΕΜΕΛΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ! /27-28-29 Μαΐου 2016
Διεθνές Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ του Περιοδικού Βαβυλωνία 27-28-29 Μαΐου 2016, Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου

Το Διεθνές Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ της Βαβυλωνίας “**B-Fest**” επιστρέφει με καλεσμένους διεθνούς φήμης ομιλητές και καλλιτέχνες!! Μετά από τις επιτυχημένες του διοργανώσεις τα τελευταία χρόνια που προσέλκυσαν δεκάδες χιλιάδες κοινού, το **B-Fest** επανέρχεται φέτος με το πολιτικό του πρόγραμμα να περιστρέφεται γύρω από θέματα όπως το προσφυγικό, τον μετασχηματισμό της Ευρώπης, την άμεση δημοκρατία και τα σύγχρονα απελευθερωτικά κινήματα σε Ευρώπη και Μέση Ανατολή.

(Δείτε το πολιτικό πρόγραμμα του φεστιβάλ εδώ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/05

STAGE ΓΗΠΕΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ
ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ANFO
BRAIN DRAIN (Ramones Tribute Band)
HALF KIDDIN’
THE DEAD WRONG
ZERO CHANCE OF RAIN

STAGE ΓΗΠΕΔΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
ELEKTROBALKANA
MINILUV
VINYL SUICIDE
WHAT THE FUNK

ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ
ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
(Λαγός Μανώλης, Αλεβιζάκης Αλέξης, Πάσσος Αλέξανδρος)

STAGE HIP–HOP
ΑΚΡΑΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ & ΡΙΝΟΚΙΟ
ΒΔΕΛΥΓΜΑ (παρουσίαση δίσκου)
DTAEYS & VIRAL
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΗΔΕΝ
SCRIP D

ΣΑΒΒΑΤΟ 28/05

STAGE ΓΗΠΕΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ
ALPHA BANG
ΔΡΑΜΑΜΙΝΗ
DRAMA QUEEN
ΚΟΝΣΕΡΒΑ

MUCHATRELA BAND
PINK TANK
RADIO SOL

STAGE ΓΗΠΕΔΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ
ΜΠΑΛΑΝΤΕΣ ΓΙΑ ΦΟΝΟΥΣ
TSIRI BAND

ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ με τους ΡΕΜΠΕΤ ΑΣΚΕΡ

STAGE HIP-HOP
EMES
ΛΕΞ
SOCIAL WASTE (+Dj MAGNUM)
ΤΖΑΜΑΛ
ΦΡΑΞΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29/05

STAGE ΓΗΠΕΔΑ ΜΠΑΣΚΕΤ
BANDALLUSIA
Δ.ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (ΧΑΪΝΗΔΕΣ)
MODE PLAGAL

STAGE ΓΗΠΕΔΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
BAG OF NAILS
BLAME CANADA
NO MAN’S LAND
ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΤΑΚΗ (ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΟΣ)
μία σύμπραξη των ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ
& μαζί ο ΜΗΤS.O.S. ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ

ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΓΛΕΝΤΙ με τους ΔΥΟ ΛΟΓΙΩ

STAGE HIP-HOP

CARNALS
ΕΞΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΦΩΝΕΣ
INFINIK K TWINSANITY
LDM
MIND THE RAP
TOTME

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ B-FEST Cinema

Παρασκευή 27/05:

20:00 (αίθουσα 3): **“Η φράση που δεν τελείωσε”** (Ντοκιμαντέρ, 99΄, Ελλάδα, 2015) του Μανώλη Παπαδάκη. Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη.

21:30 (αμφιθέατρο 2): **“Projekt A“** (Ντοκιμαντέρ, 85΄, Γερμανία, 2016) των Marcel Seehuber και Moritz Springer. Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη Marcel Seehuber.

22:30 (αίθουσα 3): **“Νορβηγία”** (Ταινία Μυθοπλασίας, 73΄, Ελλάδα, 2014) του Γιάννη Βελσεμέ.

Σάββατο 28/05:

17:00 (αίθουσα 3): **Film Acting Workshop**, με τον Ελληνο-Αυστραλό σκηνοθέτη Bill Mousoulis.

21:00 (αίθουσα 3): “**Ξενία**” (Ταινία Μυθοπλασίας, 134΄, Ελλάδα/Γαλλία/Βέλγιο, 2014) του Πάνου Κούτρα. Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σεναριογράφο Παναγιώτη Ευαγγελίδη.

22:00 (αμφιθέατρο 2): “**Κινηματογραφώντας την κρίση”: Ταινίες Μικρού Μήκους με θέμα την κρίση στην Ελλάδα**
“Casus Belli”, Giorgos Zois, 11΄, 2010 / producer: Maria Drandaki
”Generator” (Γεννήτρια), 19΄, Nikoleta Leoussi, 2012 / producer: Fedra Vogali
“Something will turn up” (Κάτι θα γίνει), Thanos Psichogios,

13΄, fiction, 2012
”Jesus stopped at Gyzi” (Ο Χριστός σταμάτησε στου Γκύζη), 11΄, Amerissa Basta, 2013 / producer: Kyriakos Chatzimichailidis
”Greek crisis expained”, 2’44”, by NOMINT, 2010 / producer: Marilena Vatseri
“45 degrées” (45 βαθμοί), 15΄, Giorgis Grigorakis, fiction, 2012
“Running dry…” (Αγώνας δρόμου), 10΄, Dimitra Nikolopoulou, 2012
“There” (Εκεί), 15΄, Yiorgos Bakalis, fiction, 2015
“Yellow Fieber”, 15΄, Konstantina Kotzamani, fiction, 2015 / producer: Maria Drandaki
“Seguranca Nivel Cinco” (Εφιάλτης της Ψυχής), 13΄, Jorge Kellaris, fiction, 2013 / producer: Luis Fernando Vaz
“3 Strikes” (Τρεις Γροθιές), 9΄, Bill Mousoulis, 2015

Κυριακή 29/05:

19:00 (αίθουσα 3): **“Επόμενος Σταθμός: Ουτοπία”** (Ντοκιμαντέρ, 91΄, Ελλάδα/Γερμανία, 2015) του Απόστολου Καρακάση. Θα ακολουθήσει συζήτηση με συντελεστές της ταινίας και εργαζόμενους της BIO.ME.

20:30 (αμφιθέατρο 2): **“Interruption”** (Ταινία Μυθοπλασίας, 109΄, Ελλάδα/Γαλλία/Κροατία) του Γιώργου Ζώη. Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη.

ΣΑΒΒΑΤΟ 20:00
PUPPET SHOW: Κουκλοθέατρο – Μαριονέτες

ΣΑΒ/ ΚΥΡ 19:00
ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ – ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: παιχνίδια & δράσεις από άχρηστα υλικά από την ομάδα του Cado Paradiso, ένα παιχνιδοχώρο φτιαγμένο από σκουπίδια.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ: Θανάσης Τσούτσος

ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

B-FEST 5

www.babylonia.gr

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΝΤΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΑΪΟΥ 27

STAGE γήπεδα μπάσκετ

ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ANFO
BRAIN DRAIN
(Ramones Tribute Band)
HALF KIDDIN'
THE DEAD WRONG
ZERO CHANCE OF RAIN

STAGE γήπεδο ποδοσφαίρου

ELEKTROBALKANA
MINILUV
VINYL SUICIDE
WHAT THE FUNK

Θα ακολουθήσει
ΚΡΗΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
(Λαγός Μανώλης, Αλεβιζάκης Αλέξης, Πάσσος Αλέξανδρος)

STAGE Hip-hop

ΑΚΡΑΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ & PINOKIO
ΒΔΕΛΥΓΜΑ (παρουσίαση δίσκου)
DTAEYS & VIRAL
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΗΔΕΝ
SCRIP D

ΣΑΒΒΑΤΟ ΜΑΪΟΥ 28

STAGE γήπεδα μπάσκετ

ALPHA BANG
ΔΡΑΜΑΜΙΝΗ
DRAMA QUEEN
ΚΟΝΣΕΡΒΑ
MUCHATRELA BAND
PINK TANK
RADIO SOL

STAGE γήπεδο ποδοσφαίρου

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟ ΔΑΣΟΣ
ΜΠΑΛΑΝΤΕΣ ΓΙΑ ΦΟΝΟΥΣ
TSIRI BAND

Θα ακολουθήσει
ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
με τους ΡΕΜΠΕΤ ΑΣΚΕΡ

STAGE Hip-hop

EMES
ΛΕΞ
SOCIAL WASTE (+Dj MAGNUM)
ΤΖΑΜΑΛ
ΦΡΑΞΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΪΟΥ 29

STAGE γήπεδα μπάσκετ

BANDALLUSIA
Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (ΧΑΪΝΗΔΕΣ)
MODE PLAGAL

STAGE γήπεδο ποδοσφαίρου

BAG OF NAILS
BLAME CANADA
NO MAN'S LAND
ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΤΑΚΗ
(ΑΚΡΟΒΑΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΟΣ)
μία σύμπραξη των ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ & μαζί ο MHTS.O.S. ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ

Θα ακολουθήσει
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
με τους "Δυό Λογιώ"

STAGE Hip-hop

ΕΞΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΦΩΝΕΣ
INFINIK K TWINSANITY
CARNALS
LDM
MIND THE RAP
TOTME

Με την υποστήριξη της Κολεκτίβας Ηχου 440

ΣΑΒΒΑΤΟ 20:00
PUPPET SHOW

ΣΑΒ/ ΚΥΡ 19:00
ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ομάδα CADO PARADISO

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ B-FEST Cinema
Προβολές Ντοκιμαντέρ/ Ταινιών Μυθοπλασίας/ Ταινιών Μικρού Μήκους/ Κινηματογραφικό Workshop/ Συζητήσεις με σκηνοθέτες και συντελεστές
ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ Θανάσης Τσούτσος
ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Θεμελιώνοντας την Ουτοπία

Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου, είσοδος Ούλωφ Πάλμε

B-FEST 5

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΝΤΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

www.babylonia.gr

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ~ B-FEST CINEMA

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΜΑΗ

20:00: "Η φράση που δεν τελείωσε"
(Ντοκιμαντέρ, 99', Ελλάδα, 2015) του Μανώλη Παπαδάκη
Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη

21:00: "Projekt A"
(Ντοκιμαντέρ, 85', Γερμανία, 2016) των Marcel Seehuber, Moritz Springer
Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη Marcel Seehuber

22:30: "Νορβηγία"
(Ταινία Μυθοπλασίας, 73', Ελλάδα, 2014) του Γιάννη Βελσεμέ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΗ

21:00: "Ξενία"
(Ταινία Μυθοπλασίας, 134', Ελλάδα/Γαλλία/Βέλγιο, 2014) του Πάνου Κούτρα
Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σεναριογράφο Παναγιώτη Ευαγγελίδη

22:00: "Κινηματογραφώντας την κρίση"
Ταινίες Μικρού Μήκους με θεμα την κρίση στην Ελλάδα

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΗ

19:00: "Επόμενος Σταθμός: Ουτοπία"
(Ντοκιμαντέρ, 91', Ελλάδα/Γερμανία, 2015) του Απόστολου Καρακάση
Θα ακολουθήσει συζήτηση με συντελεστές της ταινίας και εργαζόμενους της ΒΙΟ.ΜΕ.

20:30: "Interruption"
(Ταινία Μυθοπλασίας, 109', Ελλάδα/Γαλλία/Κροατία, 2016) του Γιώργου Ζώη
Θα ακολουθήσει συζήτηση με τον σκηνοθέτη

WORKSHOP: ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΗ
17:00: Film Acting Workshop με τον Ελληνο-Αυστραλό σκηνοθέτη Bill Mousoulis.

Θεμελιώνοντας την Ουτοπία

Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου, είσοδος Ούλωφ Πάλμε

Η Ανάδυση της Ισλαμοφοβίας στη Θέση του Αντισημιτισμού

Γιώργος Κτενάς

Να αρχίσουμε το σημερινό άρθρο με ένα εμπειρικό αξίωμα: Δεν έπαψε ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας, η διεξαγωγή χαμηλής έντασης οικονομικού πολέμου προς τους φτωχούς. Και δεν έχει παρατηρηθεί ποτέ η φυγή κανενός από την ασφάλεια του σπιτιού του, για να πνιγεί στο Αιγαίο ή να φυλακιστεί, αν γλιτώσει τον πνιγμό, στα Βαλκάνια, την Τουρκία ή όπου αλλού. Άρα όλοι όσοι επιδιώκουν να έρθουν στην Ευρώπη είναι οικονομικοί μετανάστες, ενός σιωπηρού οικονομικού πολέμου που έχει κυρήξει το καπιταλιστικό οικοδόμημα στη φτωχολογιά.

Το κλείσιμο των ελληνικών συνόρων δεν είναι απλώς μία προσπάθεια ελέγχου της μεταναστευτικής ροής. Αυτή είναι τεράστια και δεν περιορίζεται μόνο σε πληθυσμό που μετακινείται από τη Συρία. Πρόκειται για προσπάθεια εξαγνισμού που πηγάζει από το φαντασιακό τού οικονομικού ολοκληρωτισμού της Ευρώπης, αλλά και περιορισμού – απομόνωσης στην Ελλάδα των υποψήφιων τρομοκρατών. Μέσα από ενορχηστρωμένες ρατσιστικές και ξενοφοβικές καμπάνιες που δαιμονοποίησαν την ισλαμική θρησκεία και τους πιστούς της, συνδέθηκε το Ισλάμ με την τρομοκρατία. Με την Ευρώπη να είναι αυτοπαγιδευμένη στις αντιφάσεις και τις αφαιρέσεις της, αλλά και στην προπαγάνδα που παρήγαγε: Η ισλαμοφοβία αναδύθηκε και πήρε τη θέση του αντισημιτισμού, μέσω της πάγιας φοβικής αντίληψης της παγκόσμιας μυστικής τρομοκρατικής οργάνωσης. Πίσω από οποιοδήποτε αρνητικό γεγονός, βρίσκεται ένας κακός μουσουλμάνος. Και κατά τεκμήριο ένας καλός Ευρωπαίος ή Αμερικανός προσπαθεί να τον αποτρέψει.

Και είναι αλήθεια πως εξτρεμιστές υπάρχουν σε κάθε θρησκεία, ομολογία πίστης κ.λπ., αλλά αυτοί είναι ως επί το πλείστον ολιγάριθμοι και δεν ταυτίζονται με το σύνολο των

θρησκευόμενων. Διαφορετικά ο χριστιανικός εξτρεμισμός του Μπρέιβικ ή, στα καθ' ημάς, πρόσφατα του Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, που σπάνια μας θυμίζουν τα media, συνδέεται και ταυτίζεται με κάθε χριστιανό. Κι εδώ πρέπει να αναφερθούμε στον Άγγλο φυσιοδίφη Κάρολο Δαρβίνο, που σφράγισε την επιστημονική σκέψη τού 19ου αιώνα με το έργο του «Η καταγωγή των ειδών». Μετασχηματίζοντας ριζικά τη θεώρηση για την καταγωγή του ανθρώπου: Η βιολογική εξέλιξη των ειδών, έγινε μέσω της επιβίωσης των ισχυρότερων. Με τον κοινωνικό δαρβινισμό, κομμένο και ραμμένο από τα Διευθυντήρια του ολοκληρωτισμού, να υποστηρίζει την ανωτερότητα του λευκού δυτικού, ως στοιχείο εθνικής ταυτότητας. Άρα η κοινωνική καταπίεση και η αυθαίρετη δημιουργία ελίτ των Ευρωπαίων, βρήκε και αυθαίρετη επιστημονική έκφραση. Με αποτέλεσμα να παγιωθεί, μέσω της προπαγάνδας.

Ας δούμε όμως τι πραγματικά είναι το Ισλάμ και ποια η προσφορά του, όταν ήδη από τον Μεσαίωνα ήταν μία μεγάλη πολιτική δύναμη και, κυρίως, μία παγκόσμια μονοθεϊστική θρησκεία που ανταγωνιζόταν τον χριστιανισμό στην προσέλκυση πιστών. Κι αυτός, σίγουρα, ήταν και είναι ένας πολύ σοβαρός λόγος για να δαιμονοποιηθεί. Η μεσαιωνική αραβική Ισπανία γνώρισε μεγάλη ακμή και ο ισλαμικός πολιτισμός έφτασε στο αποκορύφωμά του, με ανθρώπους που είχαν βαθιά Παιδεία. Οικοδόμησαν λαμπρά μνημεία και μεταλαμπάδευσαν όλη την επιστημονική γνώση της Ανατολής στην Ευρώπη, μεταφράζοντας και σχολιάζοντας Έλληνες κλασικούς απευθείας από τα ελληνικά. Παράλληλα μετέδωσαν τις γνώσεις σε πολλά και σοβαρά θέματα, όπως η ιατρική και η φαρμακευτική, ενώ είναι ενδεικτικό ότι τόσο οι χριστιανοί όσο και οι Εβραίοι είχαν θρησκευτική ελευθερία σε ολόκληρο τον αραβικό κόσμο. Σε αντίθεση με την αντιμετώπιση της οποίας έτυχαν αλλόθρησκοι από τους χριστιανούς Ευρωπαίους, στις ευρωπαϊκές χώρες που ανακατέλαβαν την ίδια περίοδο. Συμπερασματικά, η Δυτική Ευρωπή των μεσαιωνικών χρόνων, η άνθηση της οποίας άλλαξε τα δεδομένα σε ολόκληρη την ήπειρο, οφείλει στο Ισλάμ τη ρίζα των μπουμπουκιών που άνθισαν στην πορεία και το άρωμά τους, σε πολλές περιπτώσεις, φτάνει μέχρι και τις ημέρες μας.